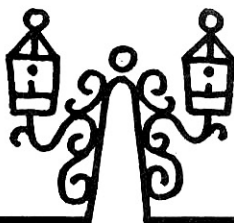

Kianto Panu post festum

□ POST FESTUM, juhlan, juhluvuoden jälkeen, Iki-Kianto kerran jälleen, mutta myös hyvänlaisen tauon jälkeen. Katson nimittäin viime syksynä esillä olleessa Ilmari Kianton oululaisessa laatta-asias-
sa olevani selityksen velkaa.

Muistanette, että otin puheeksi sen muistolaatan, jonka Oulu-seura Otavan kustannuksella oli kiinnittänyt siihen Lipposen taloon Torikatu 39, Oulu, Heinäpäätä, jota taloa ei enää ole.

Kaipasin laattaa, mutta voin nyt myöntää tienneeni koko ajan, että se oli tallessa. Minun mielestä laatta kuitenkin oli tallessa vain epävirallisesti, vaikka kuinkakin aivan oikeassa ja nimenomaan turvallisuudessa paikassa.

□ □ □

□ MISTÄPÄ tässä kysymys? Ensiksikin siitä, että tämä niin kuin useimmat muutkin henkilömuistolaatat tässä kaupungissa on paljastustilaisuudessa luovutettu itsensä OULUN hellään hoivaan. Tästä seuraa, että kaupunkikunnan on huolehdittava myös laatan tallettamisesta, kun talo katoaa.

Nyt kävi kuitenkin Lipposen talon kohdalla niin, että hyvää tarkoittavat pelastajat pelastivat Kiannon laatan, ennen kuin taloa vielä purettiinkaan. Ja kun sivullinen ei tietenkään voi tietää, kenelle viranomaiselle laatta-asia kuuluu, nämä tavallaan hätävarjelun liioitte-
luun syyllistyneet (sana nyt on turhan terävä) kansalaiset toimitivat marmorilaatan Pohjois-Pohjanmaan museon huostaan.

Seuraavana tai sitä seuraavana päivänä saapuivat sitten paikalle ao. viranomaisen edustajat todetakseen, että laatasta olivat muistuttamassa enää kiinnitysruuvien reiät ja tietysti erivärinen neliö.

Viranomainen jäi kuulolle,

mutta virallinen pelastusryhmä vähän niin kuin nuupalleen, että ... Myönnän, että siis pelkäsinkin pahinta eli että asianomaiset olisivat unohtaneet asian, niin kuin tapahtui silloin, kun Koskenniemen laatta joutui huhuhava-jälille. Silloista laattataloa tosin ei omistanut kaupunki, joten syyttä oli muissakin sepissä. Nyt "Kianto" on tallessa.

□ □ □

□ OLEN antanut kertoa itselleni, että Kiannon muistolaatan isä, Oulu-seura, on ehdottanut museoidun laatan omistajalle, Oulun kaupungille, että laatta kiinnitettäisiin entiseen museokorttelipuolikkaaseen kohonneen kaupungin rakennuttaman palvelutalon, komean tiilikivikartanon, seinään äskeisen Lipposen

tontin kohdalle Torikadun puolelle. Sattuu niin onnellisesti, että laatan teksti sellaisenaan soveltuu myös tähän tarkoitukseen. Onneksi oulseuralaiset osasivat olla sen verran epäluuloisia, että eivät puhuneet "tästä talosta".

Aikansahan paperien kierto kaupungin virastoissa aina vie ja joskus vähän muutakin aikaa, mutta ehkäpä ratkaisun viipymiseen tässä tapauksessa on vaikuttanut kaikki se, mistä edellä kerroin. Jos nyt minäkin kuulun syyllisiin, pyydän nöyryydestä anteeksi. Älkää katsoko päälleni kuin lautapäähärkä, vai miten se nyt olikaan!

□ □ □

□ KIANNOSTA puheen ollen: nyt se kesällinen Iki-Kiannon valokuvanäyttely, joka viimeksi "paljastettiin" Helsingin pää-SYP:ssä, on vielä kerran avattu Helsingin Töölön sivukirjastossa.

Joten siitä vain, ainahan sitä nyt Helsinkiin jotain muutakin asiaa kertyy, niin sivussa kuin se onkin, tosin nykyisin vain seitsemän tunnin junamatkan päässä.

Tässä se laattaja teksti: Oulun koulun poika/Ilmari Kianto/asuintäällä 1886-1890/... Ja me asumme vaunumaakari Lipposen kartanossa Torikadun varrella.../Otava ja Oulu-Seura 22. 9. 1979.